

Αναστάσιος Μαλαμάς (1ο μέρος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Αυτοβιογραφία

Ο απλός και ταπεινός Αναστάσιος Μαλαμάς γεννήθηκε στο χωριό Κοκκαλού, κοντά στην λίμνη Βόλβη, τον Δεκέμβριο του 1929. Η καταγωγή του πατέρα του ήταν από το Σχολάρι της Θράκης. Ήταν θεοσεβούμενος άνθρωπος. Είχε αγοράσει από ένα μετόχι την εικόνα των αγίων Αναργύρων και την έφερε στην Εκκλησία του χωριού. Η μητέρα του ήταν κι αυτή Θρακιώτισσα από το Νηχώρι, κοντά στην Ραιδεστό. Απέκτησαν 6 παιδιά και το 1932 πέθανε ο πατέρας του σε ηλικία 37 ετών από πνευμονία. Όπως αφηγείται ο ίδιος ο Αναστάσιος, «από μικρός πέρασα μαρτύρια. Ήμαν εως 2 χρόνων, αβράκωτος, με φουστανάκι τότες μας είχαν, και πήγα κι

έπεσα πάνω στην πυροστιά. Τότες νέ φάρμακα... νέ τίποτα... Με πρακτικά να με γιατρέψουν! Επειδή ήμασταν 5 ορφανά, εμένα το τελευταίο μ' έδωκαν για υιοθεσία σ' ενα διπλανό χωριό. Ήμουν δίδυμος μ' εναν αδελφό μου που γεννήθηκε πολύ ζωηρός, μπαμπάτσικο μωρό λέγανε, ενώ εγώ ήμουν σαν ψοφίμι, "ζαλίμι" με λέγαν! Εκείνο το βύζαιναν, εμένα μ' είχαν παραπετάξει, μα ο πατέρας με λυπόταν κι έλεγε, δώσε και σ' αυτό να βυζάξη, να πάρη λίγο μαγιά, και μου 'δινε λίγο λαδάκι με ζάχαρη. Περιφρονημένος ήμουν από μικρός. Και πεθαίνει εκείνο το κατάγερο και μνήσκω εγώ! Μ' έδωκε η μάννα μου ένα κομμάτι πίττα, είχε το ταψί μπροστά εκείνη την ώρα, και έγινε η υιοθεσία! Δυόμισι χρονών να 'μουνα τότε που με δώκαν ορφανό σε ξένα χέρια... [Περισσότερα](#)